

Curtea Supremă de Justiție  
DECIZIE

28 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Bondarenco Igor și avocatul acestuia Angela Corjan, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 iunie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2014, în cauza penală în privința lui

***Bondarenco Igor Anatolii,***

*născut la 23 martie 1985, originar și domiciliat pînă la reținere în mun. Chișinău, str. N. Milescu-Spătaru 19/2, ap. 105.*

***Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:***

- 1. de la 08 aprilie 2011 - pînă la 12 iunie 2012 (instanța de fond);*
- 2. de la 20 septembrie 2012 – pînă la 19 martie 2013, de la 14 aprilie 2014 - pînă la 18 iunie 2014 (instanța de apel);*
- 3. de la 16 octombrie 2013 – pînă la 04 februarie 2014, de la 26 noiembrie 2014 - pînă la 28 ianuarie 2015 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1<sup>1</sup>) Cod de procedură penală legal executată.

**CONSTATĂ:**

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 iunie 2012, a fost încetat procesul penal în privința lui Bondarenco Igor în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, din motivul împăcării părților.

Prin aceeași sentință, Bondarenco Igor a fost condamnat:

- în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal la 2 ani închisoare;

- în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 2 ani.

În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un

termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că Bondarenco Igor, la 22 august 2010, aproximativ la ora 19<sup>30</sup>, aflându-se în curtea blocului locativ nr.84 din str.Izmail, mun.Chișinău, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, s-a apropiat de cunoscutul său Bolomez Dumitru și, abuzînd de încrederea acestuia, l-a înșelat să-i dea automobilul de model „Opel Omega”, cu n/î C OT 904, cu care acesta lucra în calitate de taximetrist la serviciu 1400, ce aparține SRL „Velios-V.B.”, pentru a transporta careva lucruri personale pe o perioadă de 2-3 ore. După ce a obținut automobilul menționat, Bondarenco Igor s-a deplasat cu el în mun. Bălți, unde l-a parcat într-un garaj și, în una din zilele lunii decembrie 2010, l-a transmis ca gaj cet. Țîglău Angela primind de la aceasta suma de 200 euro și 800 lei, cauzîndu-i SRL „Velios-V.B.” un prejudiciu material în proporții mari, în sumă de 85 000 lei.

Tot el, a luat de la cet. Cebanu Gheorghii în chirie automobilul de model „Nissan Sunny”, cu n/î C KC 902, care aparține fiului său, Cravcescu Vladimir și, avînd scopul și intenția de a dobîndi ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul reparației automobilului sus-indicat în urma producerii unui accident rutier, a dispărut, cu tot cu automobil, cauzîndu-i părții vătămate Cravcescu Vl. o daună materială considerabilă, în sumă de 51 000 lei.

Tot el, la 29 martie 2010, aflându-se în mun. Bălți, urmărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că este proprietarul automobilului de model „Nissan Sunny”, cu n/î C KC 902, care de fapt era luat în chirie de la cet. Cebanu Gh. și aparținea cet. Cravcescu Vl., l-a vîndut cet. Gheleniuc Dmitri la prețul de 900 euro, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în sumă de 15 264 lei.

Tot el, la 11 ianuarie 2011, aproximativ la ora 09<sup>00</sup>, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, deteriorînd lacătul de la ușa din față din dreapta a automobilului de model „Dacia Logan”, cu n/î C OX 677, care aparținea cet. Chiriac Cristin și era parcat lîngă blocul locativ din str. Gh.Cașu 20/4, mun.Chișinău, a pătruns în el, de unde pe ascuns a sustras o automagnitolă de model „KenWood” la prețul de 1000 lei, o stație radio de model „Dragon” la prețul de 1200 lei și un GPS de model „Beker” la prețul de 1250 lei, cauzîndu-i părții vătămate o daună materială considerabilă, în sumă totală de 3 450 lei.

Tot el, în noaptea de 30 spre 31 ianuarie 2011, între orele 23<sup>30</sup> – 09<sup>30</sup>, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a sustras pe ascuns automobilul de model „Daewoo Nexia”, cu n/î CPD 399, care era parcat în ograda casei nr.2 din str. O. Ghibu, mun.Chișinău, în valoare de 1400 euro, echivalentul a 23 100 lei, care aparține cet. Artiomov Dionis, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, invocând că a recunoscut vina, însă acțiunile lui urmează a fi reîncadrate de la art.190 alin.(5) la art.190 alin.(2) Cod penal, nefiind de acord cu prețurile automobilelor „Opel Omega”, „Nissan Sunny”, care a fost prea mărite de către proprietari.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul inculpatului Bondarenco Igor.

5. Instanța de apel a constatat că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului Bondarenco I. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.d), 186 alin.(2) lit.c), d) și art. 190 alin.(5) Cod penal.

La fel a conchis, că instanța de fond corect a reținut ca probe ce confirmă vinovăția inculpatului și anume: declarațiile inculpatului, a părților vătămate V.Cravcescu, D.Gheleniuc, a martorilor V.Cravcescu, G.Cebanu, D.Bulumez, F.Panuța, N.Scutelnic, I.Grabovețchi, și actele cauzei - procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 15.02.2011, din care rezultă că A.Țîglău și D.Gheleniuc l-au recunoscut pe I.Bondarenco și I.Grabovețchi; plîngerea lui D.Gheleniuc privind tragerea la răspundere a lui I.Bondarenco; procesul-verbal de cercetare la fața locului cu tabelul fotografic, conform căruia a fost ridicat și supus cercetării automobilul „Nissan Sunny”.

Deasemenea, instanța a conchis că instanță de fond corect a încadrat acțiunile lui Bondarenco I. în baza art.190 alin.(5) Cod penal, dat fiind faptul că suma bunurilor însușite prin escrocherie este de 151264 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari. Iar în ce privește afirmațiile inculpatului referitor la reîncadrarea acțiunilor sale în baza art.190 alin.(2) Cod penal, pe motiv că prețul automobilului „Opel Omega” de 85 000 lei este prea mărit de partea vătămată, prețul real al căruia este de pînă la 50 000 lei, iar prețul

automobilului „Nissan Sunny” este de aproximativ 26 000 lei, sînt declarative nefiind confirmate prin careva probe.

Totodată, instanța a concluzionat că prima instanță corect a încetat procesul penal în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, pe motiv că inculpatul s-a împăcat cu partea vătămată D.Artiomov, și întemeiat l-a condamnat pentru sustragerea bunurilor din automobilul „Dacia Logan”, ce aparține părții vătămate C. Chiriac, vinovăția căruia fiind dovedită prin însași declarațiile inculpatului, declarațiile părții vătămate C.Chiriac, cît și actele cauzei.

Referitor la măsura de pedeapsă stabilită inculpatului, instanța de apel a concluzionat că aceasta este una corectă, echitabilă și legală, la stabilirea căreia s-a ținut cont de prevederile art.6, 7, 75 Cod penal și aceasta își va atinge scopul prevăzut de art. 61 Cod penal de corijare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni și din partea altor persoane.

6. Împotriva hotărîrii nominalizate au declarat recurs ordinar inculpatul și avocatul acestuia Corjan A, care au solicitat:

- inculpatul, casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, pe motiv că nu este de acord cu valoarea indicată de părțile vătămate a automobilelor „Opel Omega” și „Nissan Sunny” la prețul de 85 000 lei, și respectiv 51000 lei, pe cînd în actul de defectare a automobilului „Opel Omega” este indicată suma de 31630 lei, iar pe piață un automobil analogic costă 20 000 lei, de asemenea costul de piață a automobilului „Nissan Sunny” este de 16 000 lei, ceea ce nu constituie proporții deosebit de mari, solicitînd reîncadrarea acțiunilor din prevederile art.190 alin.(5) în cele ale art.190 alin.(2) Cod penal. Consideră că instanța de apel neîntemeiat a respins demersul avocatului privind numirea expertizei merceologice a automobilelor, deoarece nu este stabilit concret costul acestora. La fel, instanța în termenul de executare a pedepsei nu a inclus perioada aflării sale sub arest pe sentințele anterioare prin Judecătoria Ciocana, mun.Chișinău pe art.186 alin.(2) Cod penal - de 2 ani și Judecătoria Botanica, mun.Chișinău pe art. 190 alin. (1), 186 alin. (2) Cod penal - de 3 ani, fapt despre care a comunicat instanței de apel, însă aceasta nu s-a pronunțat asupra acestor argumente.

- avocatul în numele inculpatului care, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, sau rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri în partea recalificării faptei de la art.190 alin.(5) la art.190 alin.(2) Cod

penal și stabilirii pedepsei definitive, invocând că în cauză nu a fost confirmat prin careva probe prețul automobilelor „Opel Omega” de 85000 lei și „Nissan Sunny” de 51000 lei, instanța nu a luat în considerație uzura automobilelor, că automobilul „Nissan Sunny” urma a fi reparat, iar în prețul indicat de părțile vătămate intră atât costul automobilului, cât și arenda pentru prestarea serviciilor taximetrie, instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și nu a motivat corespunzător hotărîrea, prin ce a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 februarie 2014, a fost respins, ca inadmisibil, recursul suplimentar declarat de avocatul Corjan A. în numele inculpatului, admis recursul ordinar declarat de inculpat, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2013 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a menționat că instanța de apel selectiv a reținut doar unele declarații ale părților vătămate și a martorilor, fără a examina și aprecia toate probele cauzei, astfel ajungînd la concluzia pripită privind constatarea cuantumului prejudiciului, în cazul în care partea apărării l-a contestat, și părțile vătămate nu l-au probat, iar în materialele cauzei fiind date contradictorii referitor la mărimea prejudiciului material, astfel, încălcînd prevederile art. 414 Cod de procedură penală.

8. Rejudecînd cauza, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2014, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de inculpat.

9. Instanța de apel a menționat că verificînd argumentul avocatului Corjan A. în susținerea recalificării acțiunilor lui Bondarenco I. din art. 190 alin.(5) Cod penal în cele ale art. 190 alin.(1) Cod penal se constată, că chiar de presupus că s-ar evalua prejudiciul, adus părții vătămate pentru nefolosirea automobilului pentru taximetrie din motivul lipsei automobilului pentru cîteva luni (adică, venitul ratat pentru nefolosirea plății pentru chiria auto pe lună), prin excluderea acestei sume, prejudiciul adus părții civile SRL „Velios-V.B.” oricum constituie o daună considerabilă, potrivit art. 126 CP.

Astfel, prin procesul-verbal de audiere a martorului Bodiu V., reprezentantul SRL „Velios-V.B.”, acesta a declarat că în rezultatul comiterii infracțiunii a fost cauzat prejudiciu întreprinderii de 85 000 lei, iar prin ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă, în urma infracțiunii fiindu-i cauzată o daună materială de 48 000 lei. Prin excluderea sumei ce

constituie venitul ratat, paguba materială este de 37 000 lei, care constituie o daună considerabilă, prin urmare reîncadrarea acțiunilor inculpatului nu poate avea loc.

Referitor la prejudiciul material cauzat părții vătămate Cravcescu Vl. instanța a conchis că partea vătămată a procurat automobilul de model „Nissan Sunny”, cu n/î CKC 902 la suma de 3000 euro, fapt confirmat prin recipisa din 20.05.2009, însă din declarațiile ultimului se atestă că, la momentul sustragerii automobilului în an. 2010, acesta era accidentat și prețul real era de aproximativ 2500 euro, ce constituie 42 775 lei la data săvârșirii infracțiunii. Prin urmare, părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în mărime de 23 962 lei, din care considerente, nu poate fi admisă cererea de împăcare declarată de partea vătămată în instanța de fond, sau, potrivit art. 109 Cod penal, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II-IV din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală.

Instanța a conchis că infracțiunea de escrocherie este materială și se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului, posesorului la cel vinovat, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau dispune de bunurile străine după bunul său plac.

Astfel, în acțiunile inculpatului persistă elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal, care este caracterizată prin intenție directă și scop de profit, precum și prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, care constă în faptul că infractorul pînă la primirea averii sau a dreptului asupra prestației își asumă obligațiuni patrimoniale care apar drept condiție pentru a i se transmite averea, dar în realitate, inculpatul Bondarencu I. nu intenționa să-și îndeplinească obligațiunile luate și folosindu-se de relațiile de încredere cu victimele a însușit bunurile materiale, cauzându-le cet. Cravcescu Vl. daună în proporții considerabile în mărime de 42 775 lei, cet. Gheleniuc D. – 15 264 lei și SRL „Velios-V.B” daună considerabilă în mărime de 48 000 lei, în total a dobîndit bunuri în mărime de 106 039 lei, ce constituie potrivit art. 126 CP – proporții deosebit de mari.

10. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatul și avocatul acestuia Corjan A., care au solicitat:

- inculpatul, făcînd trimitere la art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de

procedură penală, solicită casarea hotărârilor contestate cu reîncadrarea acțiunilor din art. 190 alin.(5) Cod penal în cele ale art. 190 alin.(2) Cod penal, din motiv că potrivit expertizelor efectuate automobilele de model „Opel Omega” și „Nissan Sunny” nu corespund prețului cărora au fost evaluate. Mai mult ca atât, automobilele nominalizate au fost restituite proprietarilor, iar ultimii nu au pretenții față de el.

- avocatul Corjan A., care invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6), 12) CPP, solicită casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei hotărâri cu reîncadrarea faptei la art. 190 alin.(2) Cod penal. Consideră că pe episodul cu partea vătămată Cravcescu V. automobilul „Nissan Sunny” a fost returnat, prin urmare a fost săvârșită tentativa de escrocherie, în valoare de 23 962 lei, pe episodul cet. Gheleniuc D. bunul a fost vândut la prețul de 900 euro, astfel fiindu-i cauzat un prejudiciu considerabil în mărime de 15264 lei, care se consideră infracțiune consumată, iar referitor la episodul SRL „Velios-V.B.” automobilul la fel a fost returnat, prin urmare a fost săvârșită tentativă de escrocherie în valoare de 42 000 lei. Totodată, recurenta a menționat definiția concursului de infracțiuni, care poate fi real și ideal. Prin urmare, în speța dată, inculpatul nu a acționat cu o intenție și scop unic, astfel, toate cele trei episoade constituie pluralitatea de infracțiuni. Consideră că la stabilirea pedepsei, instanțele nu au ținut cont de prevederile art. 33 alin.(3) Cod penal. Astfel, instanțele au admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, agravându-i situația inculpatului, și încadrându-i acțiunile săvârșite de el pe două sau mai multe episoade distincte între ele într-o singură infracțiune prevăzută de art. 190 alin.(5) Cod penal.

**11.** În conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct.1<sup>1</sup>) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul Corjan A. în numele inculpatului, menționând că recurentul formal a făcut referire la temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă nu a argumentat ilegalitatea hotărârii cu indicarea problemelor de drept, menționând argumente declarative la soluția instanței de apel, din care motiv solicită respingerea recursului ordinar declarat.

**12.** Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit textului recursurilor, recurenții invocă ca temei de casare a

hotărîrilor contestate art. 427 alin. (1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise în instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul conchide că, motivele invocate de recurenți nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel. Prin urmare instanța de recurs consideră că, instanța de apel just a constatat ca fiind dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea escrocheriei, adică *dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari*, și acțiunile acestuia fiind corect încadrate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, fapt demonstrat prin probele cercetate, corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor.

Analizînd probele acumulate la dosar, Colegiul constată că, instanța de fond și de apel justificat au apreciat declarațiile reprezentantului SRL „Velios-V.B.”, Bodiu V., care a declarat că în rezultatul comiterii infracțiunii s-a cauzat un prejudiciu întrepinderii de 85 000 lei, prin ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă în urma infracțiunii fiindu-i cauzat o daună materială de 48000 lei, potrivit actului din 23.03.2011 întocmit de SRL „Autoalianța” cheltuielile pentru defectarea automobilului de model „Opel Omega”, cu n/î COT 904 este de 31630 lei. În cadrul examinării cauzei în instanța de apel la 25.01.2014 a fost efectuată expertiza tehnico-științifică de Centrul de Expertize Independente „Cexin” cu nr. 022, potrivit căreia un automobil analogic de model „Opel Omega”, anul fabricării 1996 a fost stabilit prețul de piață pentru luna martie 2010 în mărime de 48 789 lei; declarațiile părții vătămate Cravcescu Vladimir care a declarat că a procurat automobilul de model

„Nissan Sunny” cu n/î C KC 902 la prețului de 3000 euro, însă la momentul sustragerii automobilul acesta era accidentat și prețului era de aproximativ 2500 euro, ce constituie 42 775 lei la data săvârșii infracțiunii (2010). Potrivit raportului de expertiză merceologică nr. 021 din 25.01.2014 efectuată de Centrul de Expertize Independente „Cexin” un automobil analogic de model „Nissan Sunny” anul fabricării 1993 a fost stabilit prețului de piață în sumă de 23962 lei; - declarațiile părții vătămate Gheleniuc D. care a relatat cum a făcut cunoștință cu inculpatul, care i-a propus să cumpere un automobil de model „Nissan Sunny”. Ulterior, a procurat automobilul de la Bondarenco Igor la prețului de 900 euro. Peste câteva zile la telefonat pe inculpat pentru a-i fi perfectată procura pentru automobil însă telefonul mobil era defectat. În baza pașaportului tehnic a aflat numărul de telefon al proprietarului automobilului pe nume Fiodor, pe care l-a întrebat dacă el a vândut automobilul inculpatului, cu care s-a înțeles să se întâlnească pentru perfectarea tuturor documentelor pentru automobil. Apoi, era necesar să restabilească pașaportul tehnic, pentru care fapt s-a deplasat la poliția rutieră, care i-a comunicat că automobilul era dat în căutare; - declarațiile inculpatului, care a recunoscut vina pe deplin și a relatat circumstanțele comiterii infracțiunilor.

Astfel, instanța de apel corect a reținut că, părții vătămate Cravcescu Vl. i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în mărime de 23 962 lei și, prin urmare, solicitarea părții vătămate în instanța de fond din 14 decembrie 2011 privind împăcarea părților nu poate avea loc, sau potrivit art. 109 Cod penal, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II-VI din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală.

Colegiul apreciază că situația de fapt a fost corect stabilită de instanțele de fond și de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor este justă și corespunde situației de fapt reținute, în mod corect apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Infracțiunea prevăzută la art. 190 Cod penal este o infracțiune materială, care se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului, posesorului la cel vinovat, iar făptuitorul obține posibilitatea

reală de a se folosi sau dispune de bunurile străine după bunul său plac. Pagubele materiale în proporții esențiale sunt consecințe ale escrocheriei.

Instanța de recurs menționează că în acțiunile ce i se incriminează lui Bondarencu I., se regăsesc elementele laturii subiective și obiective a componenței de infracțiune prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal și anume escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere în proporții deosebit de mari, caracterizată prin intenție directă și scop de profit, realizată prin faptul că inculpatul pînă la primirea averii sau a dreptului asupra prestației își asumă obligațiuni patrimoniale care apar drept condiție pentru a i se transmite averea, dar în realitate, inculpatul nu intenționa să-și îndeplinească obligațiunile luate și folosindu-se de relațiile de încredere cu victimele a însușit bunurile materiale, cauzându-le cet. Cravcescu Vl. daună în proporții considerabile în mărime de 42 775 lei, cet. Gheleniuc D. o daună considerabilă de 15 264 lei și SRL „Velios-V.B.” în mărime de 48 000 lei, în total a dobîndit bunuri în mărime de 106 039 lei, ce constituie potrivit art. 126 Cod penal, proporții deosebit de mari.

Prin urmare, motivele invocate de avocat ce țin de starea de fapt, precum că inculpatul nu a acționat cu o intenție unică și scop unic, iar cele trei episoade constituie pluralitate de infracțiuni, precum și la stabilirea pedepsei instanțele judecătorești nu au ținut cont de prevederile art. 33 alin.(3) Cod penal – concursul real de infracțiuni, instanța le respinge ca fiind inadmisibile și menționează că aceste motive nu au fost invocate în apel, iar potrivit art. 427 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Astfel, argumentul avocatului precum că în acțiunile inculpatului persistă concursul de infracțiuni, nu poate fi reținut, deoarece atît din textul apelului, cît și din procesul-verbal al ședinței instanței de apel, nu rezultă că avocatul inculpatului sau inculpatul ar fi solicitat casarea sentinței din motivele relatate mai sus, solicitîndu-se doar reîncadrarea acțiunilor lui Bondarencu Igor din prevederile art. 190 alin. (5) în cele ale art. 190 alin.(2) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse mai blînde (f.d.47, vol.V), astfel că motivele invocate în recurs sînt în contradicție cu prevederile art. 427 alin.(2) Cod de procedură penală.

În situația în care temeiurile date nu au fost invocate în apel, instanța de

recurs este în imposibilitate de a verifica aceste temeuri în procedura recursului ordinar.

Colegiul conchide că, temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței*” și „*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*”, nu și-au găsit confirmare în cazul supus judecării.

Din textul deciziei rezultă că, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelului declarat de inculpat, iar autorii recursurilor nu aduc careva argumente, care ar combate concluzia instanțelor de judecată.

În consecință instanța conchide că, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept, care au dus la respingerea apelului declarat de inculpat, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează că temeiurile indicate de recurenți nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

13. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

#### DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Bondarenco Igor și avocatul acestuia Angela Corjan, împotriva sentinței Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 12 iunie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2014, în cauza penală în privința lui *Bondarenco Igor Anatolii*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 18 februarie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti